

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA
Bd. Regele Ferdinand No. 5.
A R A D.

Redacția pentru Banat: TIMIȘOARA,
Hotel „Ferdinand” camerele Nr. 21 și 22.

DIRECTOR:
CONST. I. ȘTEFĂNESCU

Ecoul

Apare zilnic la orele 8 după amiază

Note zilnice

Simplificarea aparatului de stat este problema, care alături de raportul Skoda, preocupă opinia publică în gradul cel mai mare. Este și explicabil, pentru că prin simplificarea aparatului de stat se înțelege licențierea din serviciu, acum în pragul iernii, a unui important număr de funcționari, cari vor rămâne fără nici un fel de câștig. Va să zică, îi așteaptă mizeria și foamea. Problema preocupă, prin faptul că nimeni nu știe asupra cui se vor abate „binefacerile” simplificării. Inșă după moravurile cari stăpânesc viața noastră politică, se cam știe cum se va proceda: după culoarea ochilor.

Adică dacă șefilor, sau șefului incredințat cu facerea propunerilor, nu-i plac ochii vre-unui subaltern al său, îl... simplifică și gata. Operația se va face desigur, fără nici o considerare pentru necesitățile serviciilor și aptitudinile celui „simplificat”, ci numai din cauza ochilor și pentru complectarea numărului de... simplificați.

Știi vorba veche: bună țară, rea tocmeală. Dar vedeți tocmeală nu se poate drege cu una cu două!...

Dar apropos de mizerie!

În general, se știe că de mizerie, oamenii mor. E adevărat, mor, dar mor cei cu sufletul puțin complicat de binefacerile culturii. Iar cei cari s'au îndopat din plin din aceste binefaceri, cari au sufletul mai rafinat, nervii mai subțiri și roțițele mecanismului intelectual mai fine, acestea nu mor. Li se turtesc roțițele, le plesnesc firele — nervii — cari angrenează aceste roțițe adică înnebunesc.

Recent, la cernăuți un student, a înnebunit din cauza mizeriei. Cine să-i mai poarte de grijă? O notiță la gazetă și lumea trece mai departe, fără să se mai gândească la luptele suflătești ale celui înnebunit...

Mizeria nu împinge pe oameni numai la moarte și în casa de nebuni. În cazurile cele mai frecvente, îi împinge la furt. În aceste cazuri furtul se rezumă la o pâine, o pereche de pui sau alimente, menite să satisfacă momentan foamea hoțului. Îndeobște, hoții aceștia sunt foarte repede prinși, traduși în fața instanțelor judiciare, judecați și pedepsiți cu pedepse grozav de disproportionate față de vina lor. Inșă în același timp și aceleași instanțe judiciare, aplică pedepse ridicole, unor oameni cari au furat, nu pentru a și potoli foamea, ci pentru a și satisfacă capriciile de cheflii, don juani sau cartofori.

„E viața goală, tristă și crudă!”

Dar nu sunt pedepsiți, nici aspru, nici ușor, acei ce și bagă mâinile până la coate în banii statului. Cazul cel mai eclatant îl formează cele două mari partide naționale, — la noi totuși — național, — Ferochimica și Skoda. Iși aduce cineva aminte să fi fost pedepsit cineva pen-

tru cele 18 miliarde — câte-un miliard de milion de capete de român! — fraudate? Să ridice degetul cine știe!

În afacerea Skoda lucrurile stau tot cam așa. A fost pedepsit Albișor. Dar în afară de el și de cei „scosi” vinovați, mai sunt desigur alții neștiuți de nimeni, cari s'au înfruptat din fondurile gras distribuite de Skodacii patronați de ciungul Seletzky. Natural au rămas și vor rămâne nepedepsiți. Căci justiția, oarbă sau legată la ochii, esie chemată să judece numai pe vinovații mici. Nu este ea vinovată. De vină este organizația statului, de la noi și de aiurea!

Scriam mai sus că justiția, de cele mai multe ori, este chemată să judece pe cei mici. Da, pentru că aceștia, în viața lor, de cele mai multe ori sbuciumată, nu au posibilitatea să învețe toate intortochieturile legilor și comis faptele în mod aproape inconștient. Cei mari, în schimb, cari atunci când fură, știu ce fac, și o fac în așa fel încât trec printre dispozițiile legilor și ale articolului din codul penal. Chiar dacă, din întâmplare colții vre-unui articol li agață, știu să-i facă inofensivi. Și atunci, biata justiție, li scapă printre degete!...

Natural, această abilitate a celor mari, nemulțumește profund pe cei mici, deoarece în mintea lor simplă li se pare, ca principiul înscris în Constituție: *În fața legilor toți cetățenii sunt egali*. În fond nu e așa. E chestie numai de abilitate. Inșă cei mari li condamnă tocmai pentru această abilitate, insesizabilă de justiție!...

D. Iunian va veni în județul Arad

Sâmbătă în 24ta Noiembrie va veni în județul Arad d. Grigorie Iunian.

În involburarea de acum cuvântul fiecărui om politic e așteptat cu nerăbdare, absorbit cu nesățiu, dar și bine cântărit și ciuruit, distilat de toate hainele de înșelător, ale dulceții din glasul oratorului care le împănă și le mlădiează numai ca să se lipească de sufletul ascultătorilor.

De aceea credem că, după-cum la Iași și la Timișoara mulți au fost aceia cari au ascultat, în această săptămână pe orator, și la Pâncota se vor găsi curioși destui.

Adunarea se va ține în sala „Dacia” din Pâncota.

Oamenii din județ ai d-lui Iunian s'au și îngrijit deja ca să facă față onorabil momentului.

r. b.

Complicitate?

Așa se spune. În întreaga presă mondială s'au putut citi articole cu titlul „Complicitatea Ungariei în atentatul dela Marsilia”. Desigur, mintea omenească destul de obișnuită deja cu unele legi peste cari nici nu se poate gândi c'ar trece cineva, n'a putut cuprinde dintr'o dată oroarea adevărului. Opinia publică a fost menajată ca o soție al cărui bărbat a pierdut zece mil la cărți, dar la început mărturisește trei sute pentru a o obișnui cu gândul pierderii. S'a spus că Ungaria este complice în atentatul din 9 Octombrie, imputându-i-se culpa de a fi găzduit, cu interes, pe asasinii.

Mai târziu s'a constatat însă că — „Ecoul” a spus-o dela început — teroriștii dela Janka puszta au fost instruiți de ofițeri unguri, cu știința guvernului maghiar care a finanțat școala crimei celei mai odioase.

Deh! ai zice, e scuzabil? Ungaria era fatal să lege prietenie cu teroriștii refugiați între granițele ei,

pentru că îi legau aceleași interese!

Dar, vedeți, chestiunea stă altfel. Janka-puszta, în înțelesul pe care-l are astăzi acest nume, există de mult. Și atentatul dela Marsilia nu e singura crimă care s'a clocit acolo. Mai e bine știut, apoi, că nu toți „elevii” și „profesorii” la gârului unde se fabrică bombe și venin pentru nimicirea păcii, sunt refugiați, ci unii au fost direct „comandați” de Ungaria, dintre ungurii și ungarizații prin banii străniși cu sudoare de poporul de jos al Ungariei și stors dela ei cu forța, găsiți prin tavernele Canadei sau pe sub podurile Chicagoului!

Și odată organizată „școala” dela Janka-puszta, aceasta a devenit un punct de atracție pentru toate conștiințele întunecate cărora le place să se bălăcească în vâscozitatea noată a crimei. Iar țara nădăjduitoare care și freca mâinile ca n' decursul unei afaceri care promise, i-a primit cu brațele deschise

punându-le la dispoziție femei, vin, bani, ofițeri instructori, localuri pentru exerciții și, cu un cuvânt, „tot confortul”, dar cu condiția să lucreze.

Prin urmare domnii teroriști n'au venit să ceară ospitalitatea pentru pregătirea planului lor, ci să se angajeze într'o întreprindere care exista deja și care corespundea și cu interesele lor.

Deci Ungaria este aceea care a clocit și a născut ideea monstruoasă așa cum îi șade bine unei oribile progenituri de hiară.

O mai putem noi gratifica deci cu simpla(?) acuzație de complice?

O, nu. Convingerea cu care a lucrat, chiar dacă ar fi fost numai complice, cere o pedeapsă asemenea celeia ce se dă criminalilor înăscuți și incorrigibili: muncă silnică pe viață sau ștreang.

Dar fapt este că Ungaria nu e complice. E criminală. Și încă ordinară.

Ce pedeapsă i se cuvine? d. c.

Momentul politic

D. Iuliu Maniu a participat la serbările dela Timișoara, organizate de d. Sever Bocu...

— La inaugurarea bustului lui Vichentie Babeș au participat și foarte mulți sovatiști —

Ne-am ocupat ieri de împrejurările în care s'au desfășurat serbările pentru inaugurarea bustului lui Vichentie Babeș, în parcul „Skodir” din Timișoara.

Prin participarea d-lui Iuliu Maniu, — în împrejurările cunoscute, — la aceste serbări, ziua de Miercuri 21 Noiembrie a fost colorată, incontestabil, și de anumite manifestări politice. Chiar dacă tactul și rezerva proverbială a fostului președinte de consiliu și al partidului național-țărănesc au împus acestor manifestări anumite perdele, nu se poate nega că ele dau făcut spre profitul organizației politice de sub conducerea d-lui Sever Bocu, organizație considerată, cu tot cu d. Sever Bocu, exclusă din

partidul național-țărănesc. Iar faptul că d. Maniu a venit la Timișoara însoțit de foarte mulți dintre național-țărăniștii ardeleni cunoscuți sub denumirea de „sovatiști”, în frunte cu d. Zaharia Boilă dela „România Nouă”, cărora li s'au mai adăugat și foarte mulți fruntași național-țărăniști din vechiul regal, nemulțumiți de actuala conducere a partidului, ne îndreptățește a spune că nu totul este în perfectă regulă în partidul la căruia căruia se găsește actualmente d. Mihalache.

Ce va urma după Timișoara? Poate o bruscă perioadă de agitații în culise, poate, dimpotrivă, o perioadă de acalmie, în timpul căreia se vor pregăti clarificări pentru mai târziu...

o atingere cât mai grabnică a idealului nostru național. Eram și eu pentru cel de-al doilea curent, întotdeauna însă cu respect și iubire față de cel dintâi, reprezentat prin Vichentie Babeș. În numele generațiilor de atunci depun sentimente de recunoștință pentru cel ce timp de decenii a luptat pe teren social, politic și bisericesc, fiind timp îndelungat președinte le partidului național din defuncta monarhie austro-ungară. Al doilea motiv al participării mele la aceste serbări este că sunt singurul în viață care am ocupat locul ce cu vrednicie l-a avut Vichentie Babeș, timp îndelungat. Al treilea și poate cel mai important motiv pentru care am ținut să fiu de față la aceste impunătoare și grandioase manifestări naționale, este împrejurarea că Vichentie Babeș, îndrumat la început de Andrei Mocioni și pe urmă de Alexandru Mocioni, de acel mare și luminat fiu al Banatului, a susținut întotdeauna ideea singur mântuitoare a solidarității și disciplinei naționale. Este ușor să fi solidar și disciplinat când obștea și tovarășii tăi vreau ceea ce însuși plănuiești și propui. Vichentie (Continuarea în pagina III-a.)

Un toast al d-lui Iuliu Maniu

Pentru că noi nu putem fi profeți și nici nu ne putem permite să spunem mai multe decât a spus d. Iuliu Maniu, să-l lăsăm pe d-sa să vorbească, urmând să înțelegă fiecare ce vrea din cele spuse de fostul președinte de consiliu.

La banchetul dela „Elite”, oferit în cinstea d-lui Iuliu Maniu de către comitetul organizator al serbărilor pentru Vichentie Babeș, — comitet prezidat de d. Sever Bocu, — d. Iuliu Maniu a rostit următorul toast:

„Deși suferind încă, am venit să iau parte la serbările desvelirii bustului lui Vichentie Babeș.

„Eram obligat din mai multe motive. Trebuie să recunosc: cariera mea politică s'a început în fragedă tinerete găsindu-mă într'o tabără adversă lui Vichentie Babeș. În partidul național pe vremea aceea erau două curente: cel dintâi al cumineniei, prevederii și grijei, cel de-al doilea al unui activism vijelios, care tinde la

Concertul d-nei Antoinette Trandafirescu-Eremie la Arad

Presa locală s'a ocupat în repetate rânduri despre importanța evenimentului artistic ce va avea loc în seara zilei de Sâmbătă 24 Noembrie în sala festivă a Palatului Cultural din Arad. În legătură cu acest eveniment artistic, ne luăm libertatea de a scrie ceea ce s'a uitat, sau s'a trecut neobservat în minunata ascensiune a d-nei Antoinette Trandafirescu-Eremie, soprana lyrică legeră a Operei „Doina din Milano.

Dela înapoierea d-sale din Italia, manifestările artistice au fost multiple și variate. Cântând, când în cadrul unei serbări de binefacere, când pentru a-și da prețiosul concurs la vre-o manifestație pur artistică, d-na Antoinette Trandafirescu-Eremie, s'a putut pregăti și pentru un mare concert personal, care a avut loc în sala „Dalles" din Capitală, în seara zilei de 20 Mai 1933, epuizând un bogat program, cuprinzând numele următorilor compozitori: Saint-Sains, G. Pierne, G. Donisetti, Caccini, Schumann, Brahms, Verdi, E dell'Acqua, Peccia Cilea, Masseneth, C. Brăiloiu, Chiriac, T. Brediceanu, J. Movilă, E. Caudella, Leopold Stern.

Despre reușita acestui con-

cert întreaga presă românească a scris coloane întregi din care ne permitem câteva spicuiuri.

„In câteva bucăți pe care le-am ascultat ne-am putut da seama că d-na Antoinette Trandafirescu, posedă serioasă studii de canto și că are o emisiune facilă a vocaliselor. (Rampa).”

„D-na Antoinette Trandafirescu dispune de calități vocale extraordinare. E o soprana lyrică legeră de cea mai bună școală italiană”. (Viitorul).

„In cursul unui concert în care bucăți de muzică de stil ales alternau cu piese de agrement și bravură vocală, d-na Antoinette Trandafirescu-Eremie a valorificat necontestabile daruri de cântăreață, cultivate în sensul unei școli dacă nu încă desăvârșit aplicate, dar de bună și consistentă îndrumare”. (Universul).

„Dar d-na Antoinette Trandafirescu-Eremie a cântat în sesiunea anului 1933-1934 și la Opera Română din București, interpretând aceleasi dificil rol al Gildei din „Rigoletto” cu care ocazie întreaga presă a Capitalei i-a închinat cele mai elogioase articole de critică.

D Titulescu despre organizațiile teroriste

Belgrad. — „Pravda” publică un interview, avut de reprezentantul său la Geneva cu d. Titulescu, asupra acțiunii pentru distrugerea organizațiilor teroriste.

D. Titulescu a spus ziaristului jugoslav că el însuși a fost condamnat, până acum de cinci ori, la moarte de aceste organizații teroriste. Acum îl poate asigura însă că amicii săi jugoslavi au distrus cu de-

săvârșire acest terorism prin acțiunea lor energetică.

În ce privește unitatea de vederi cu cei dela Belgrad, pactul Micii Înțelegeri prezintă un tot solid și indestructibil. Aceasta este tot, însă în aceiași timp enorm de mult.

Folosiți bateriile „Galvani”

Garanțiile pe care le oferă Statul Român, atrag și pe detentorii străini de capitaluri.

Avantagiile considerabile ale noiilor titluri românești, sunt recunoscute foarte favorabile, și peste hotare.

Subscrierile urmează.

Faceți să circule economiile voastre, mici și mijlocii.

Aveți în schimb dobândă bună, amortimente de 40 la sută, șanse de câștiguri enorme.

Nu așteptați ultima zi a subscripției.

Treceți chiar astăzi cu încredere deplină, pe la un ghișeu de subscriere.

Aveți garanția parității în aur a leului pe lângă mari și numeroase avantagii.

Reichul vrea să răscum-pere minele din Sarre?

Berlin. — În urma invitației trimisă de d. Aloisi, președintele comitetului de trei, însărcinat cu reglementarea chestiunii Sarre, o delegație germană a plecat la Roma pentru a discuta posibilitățile încheierii unei convenții financiare în vederea eventualei răscumpărări de către Reich a minelor din Sarre.

Comitetul de trei, împreună cu delegația germană, vor studia chestiunea garanției împrumutului străin pentru Sarre.

Delegația germană se compune din consilierii Vogt și Berger, precum și din d. Vecke, director în Banca Reichului.

Correspondentul din Roma al lui „Petit Journal” anunță că Vaticanul ar fi comunicat guvernului francez că preoții din Sarre dau popu-

lației din acea regiune indicații în sensul că „voturile favorabile realipirii la Germania vor fi considerate ca expresiunea unei opinii perfect legitime”.

Jandarmii cehoslovaci angajați în poliția regiunii Sarre

Praga. — Astăzi au plecat spre Sarrenbrueck nouă jandarmi și șapte agenți de poliție cehoslovaci, care vor fi angajați în poliția teritoriului Sarre.

În timpul cât va dura misiunea lor în Sarre, aceștia vor fi considerați ca făcând parte din cadrul disponibil, iar apoi își vor relua serviciul în jandarmeria și poliția cehoslovacă.

Până acum 40 de supuși cehoslovaci au cerut să servească în poliția din Sarre.

Cuvântarea d-lui ministru Al. Lapedatu

— La festivitățile dela Timișoara —

Din lipsă de spațiu și din cauza că ziarul era aproape încheiat la ora când am primit telefonul, n'am putut reproduce cuvântările d-lor miniștri Lapedatu și Nistor:

O facem deci astăzi începând cu:

Minunați bărbați conducătorii politicii ai neamului românesc de difcoace de munți din a doua jumătate a secolului trecut. Cu cât pătrunde cineva mai temeinic în viața noastră națională din acea epocă, cu atât își dă mai bine seama de aceasta.

Căci, abia liberat din robia politică, în care fusese ținut până la 1848, poporul român din Transilvania, Banat și părțile ungurene, trebui să se așeze, în viața publică a fostei monarhii austro-ungare, în același rând cu națiunile politice privilegiate, cari, de sute de ani, conduceau, ele singure, aceste ținuturi.

Și evident nu era lucru ușor pentru un popor fără tradiție politică în viața de Stat, cum era acel românesc de atunci, să-și poată afirma și promova, alături de sași și șvabi, de unguri și săcui, și adesea chiar împotriva lor, drepturile și libertățile câștigate atunci.

„Cu toate acestea, neamul foștilor iobagi a putut face față cu succes, cu mare succes, noii situațiuni. Aceasta însă numai grație admirabililor săi conducători cari s'au dovedit a nu fi fost în nici un moment și în nici o împrejurare mai prejos de sarcinile ce și-au luat ori li s'au impus.

Nu erau mulți acești conducători, dar, ca și frații lor de dincolo de munți, din fostele Principate Române, s'au dovedit a fi fost serios pregătiți și bine înzestrați cu însușirile ce li se cereau spre a duce poporul prin disciplină și solidaritate, la izbândă la cucerirea țelurilor politice noastre naționale.

Afară de aceasta, chemați a dirigu un popor, la care, în toate domeniile vieții publice și private, totul era de făcut și de clădit, fără o clasă conducătoare formată și preparată pentru toate necesitățile sale specifice, ei au trebuit să fie pregătiți pentru toate și să facă de toate.

Cetiți-le numai biografiile — cel puțin ale corifeilor! — să vedeți că erau sau puteau fi în același timp teologi și profesori, juriști și profesioniști, economiști și financieri publiciști și ziaristi. Căci sub aceste raporturi li se impuneau îndatoriri dela cari nu se puteau sustrage și față de cari se considerau, cum zicem astăzi în serviciu comandat.

Și, într'adevăr, au fost și au făcut de toate, în viața bisericăască și școlară, culturală și spirituală, economică și financiară, politică și națională. Numărul lor n'a fost mare, dar opera lor a fost însemnată. Pretutindeni lucrău cu aceeași conștiință și devotament, cu aceeași seriozitate și răspundere.

De aci marea lor autoritate ca conducători necontestați și nediscuțați ai națiunii. De aici supunerea și disciplina aceasta față de dânsii. Și tot de aci stima și respectul de care se bucurău chiar și la adversarii lor. Toată viața națională a epocii s'a răzimat pe umerii lor și tot progresul realizat în toate direcțiile e datorit muncii lor pozitive și constructive.

Din pleiada acestor minunați bărbați a făcut parte și Vicențiu Babeș. Viața și activitatea sa sunt bine cunoscute. Ca teolog, profesor și jurist a stat în slujba administrației și justiției înalte de Stat, iar ca om politic a stat în slujba națiunii, a neamului său, chiar dela început, dela 1848.

(Continuarea în numărul viitor).

Interpelările naționale-tărâniștilor

În primele zile ale sesiunii parlamentare, care se redeschide Luni, se va face de către fruntașii național-tărâniști, o serie de interpelări vizând acțiunea de guvernare a liberalilor. D-nul Armand Călinescu a și anunțat o interpelare asupra, ilegalităților comise în alegerile comunale și județene, d. Virgil Madgearu va interpela guvernul pe chestia economică și financiară.

Deasemeni, d. Ioa Mihalache va interpela guvernul asupra politicii generale a regimului.

Cinematograful

CENTRAL

Programul de azi:
Premieră!

Paradisul dragostei

Cel mai mare film de revistă al sezonului cu

James Cagney,
Ioan Blondell,
Ruby Keeler,
Dick Powell.

Reprezentările
a orele 5, 7.15 și 9.15 seara

Prețuri normale.

SELECT

(Crucea Roșie)

Programul de azi!
Repriză!

Dragoste dincolo de mormânt

Norma Schearer,
Frederich March.

Reprezentările
la orele 5, 7.15 și 9.15 seara

Taxele de intrare:
Lei 8, 10, 15 și 20, inclusiv
timbrul aviației.

CORSO

Programul de azi:

La orele 3, 5, 7 $\frac{1}{4}$, 9 $\frac{1}{4}$

Toată lumea trebuie să vadă
acest film!

Regia: Bolváry.

Producție superbă.

VALSUL DE ADIO

Sybille Schmitz,
Richard Romanowsky,
Hanna Waag,
Gustav Waldau,
Haas Schlenck,
Iulia Serda.

Muzica: CHOPIN.

URANIA

Programul de azi:

Premieră!

la orele 5, 7 $\frac{1}{4}$ și 9 $\frac{1}{4}$.

Cel mai splendid film

Sylvia Sidney, Cary Grant,

în

30 zile prințesă

Cel mai mare succes în
București!

D. Iuliu Maniu a participat la serbările dela Timișoara, organizate de d. Sever Bocu...

(Urmare din pag. I-a)

Babeș însă a fost, în două rânduri ale vieții sale politice, solidar cu obștea românească când ea nu împărția vederile sale. În 1892 era președintele al partidului național și împreună cu Alexandru Mocioni, cu o repulsiune aș putea zice organică față de Habsburgi, amărâți de cele pălimate, nu voiau să știe de ideea de a prezenta împăratului un memoriu asupra soartei românilor. Dr. Ion Rațiu și tovarășii săi, dornici de luptă și impacienți de a vedea cu o zi mai tute eliberarea poporului românesc din Ardeal și Banat, propuneau o acțiune mai violentă, mai energică. În acest scop doreau cu orice preț prezentarea unui memoriu la împărat, în Viena. Vichentie Babeș și Alexandru Mocioni pre vedeau însușesul memorandumului și se temeau de descurajarea care va cuprinde poporul românesc văzându se respins cu cererile sale de împărat. Dr. Ion Rațiu și tovarășii săi voiau cu orice preț lupta și voiau mai ales ca printr'o mișcare populară puternică să pună într'o acțiune mai vie conștiința națională și să facă cunoscute suferințele românilor înaintea lumii civilizate. Lupta între cele două partide arunca valuri puternice ca niciodată în viața noastră, a poporului din Ardeal și Banat. Cele mai luminate minți, cele mai vii conștiințe naționale și cele mai temeinice pregătiri științifice erau de ambele părți angajate în luptă. Deoparte președintele partidului, Vichentie Babeș, apoi Alexandru Mocioni și Coriolan Bredeceanu, bănățeni, Aurel Moresanu, Amos Frâncu și alții, ardeleni, de altă parte dr. Ion Rațiu, Vasile Lucaci, Iuliu Coroianu, Eugen Brote, ardeleni, apoi bănățeanul Aurel C. Popovici, tot atâtea energii vii, dădeau luptă gigantică în jurul acestei chestiuni. Noi, generația mai tânără, eram dornici de acțiune și de luptă.

„In esență, era lupta a două generații și a două concepțiuni. Nu se știa ce va fi sfârșitul acestei nobile încercări: sfârșirea corpului național pare apropiată.

„In acest moment critic, Alexandru Mocioni, în conferința națională, a stabilit un principiu, care trebuie să ne fie și azi călăuză, spunând: deasupra oricăror păreri, deasupra oricărei tactice, este solidaritatea și disciplina națională — și în consecință a propus să se facă o votare confidențială, obligându-se minoritatea să se supună majorității, oricare ar fi hotărârea.

„Tabăra doctorului Rațiu, numită memorandumistă, a ieșit învingătoare. Vichentie Babeș și-a dat demisia din președenție, a lăsat locul său doctorului Ion Rațiu, iar memorandumul a fost dus la împărat în numele întregului popor românesc din Ardeal și Banat.

„Dar Vichentie Babeș a dat încă o dovadă a simțului de solidaritate națională. Poporul românesc din Ardeal și Banat era în anul 1881 împărțit în două partide: partidul național din Transilvania și partidul național din Ungaria. Cei cu grijă de soarta națiunii s'au convins că poporul românesc, lup-

tând în două partide, nu poate să-și atingă țintele politice față de forța cutropitoare a stăpânirii maghiare. După repetate consfătuiri ținute în Turda, la casa lui Ion Rațiu, la care a luat parte George Pop de Băsești, Vichentie Babeș, Partenie Cosma și Iuliu Coroianu, s'a hotărât fuziunea acelor două partide și s'a stabilit un program politic comun. Ardelenii erau pentru menținerea neapărăta a pretențiunii de restabilire a autonomiei istorice a Ardealului și Banatului, și Ungurenii, cari vedeau în această autonomie mai mult o despărțire a fortelor românești, și ca reminiscențe a luptelor duse de Andrei Mocioni erau pentru autonomia națională, nu voiau la început să accepte dorința ardelenilor. Alexandru Mocioni și Vichentie Babeș cu românii bănățeni și ungurenii, pentru a stabili solidaritatea și unitatea în acțiunea națională, au acceptat punctul de vedere al ardelenilor, făcând astfel posibilă realizarea unui singur program politic.

„Merită pentru aceasta Vichentie Babeș și toți tovarășii săi cea mai adâncă recunoștință. Dar pentru ei, ci trebuie să le urmărim și pilda. Trebuie ca peste micile consideratii cari ne-ar putea despărțit la un moment, dat tot poporul românesc să fie solidar în ce privește urmărirea țintei finale de desăvârșire națională și de stat, și în alegerea marilor drumuri cari duc la ea.

„Dacă soarta a făcut să fim despărțiti în două confesiuni, trebuie să fim solidari întru susținerea fără ezitare a moralei creștine, baza civilizației umane de azi, care singură poate să ne mântuiască, cu atât mai mult, cu cât morala creștină înseamnă purificarea gândirii și acțiunii naționale și pe deasupra, — cum spune marele reformator Roosevelt, — morala creștină este însăși dreptatea socială.

„Dacă convingerile științifice sunt în mod firesc diferite, trebuie să fim solidari în ce privește susținerea și cultivarea prin toate mijloacele a unui naționalism integral, pentru că aceasta este baza acțiunii de desăvârșire și națională și individuală, și să fim solidari în acțiunea de dezvoltare a însușirilor specifice ale poporului românesc, fără seamăn minunate în partea lumii pe care trăim. Și dacă ne este dat să ne diferentiem în diferite partide politice, căci așa este viața de stat democratică, să fim solidari în respectarea așezămintelor principale de stat, dând cezarului ce este al cezarului și poporului ce este al poporului, care trebuie respectat în drepturile sale, pentru că prin jertfele lui susținem statul și națiunea.

„Prăznuim astăzi o pildă strălucită a acestei solidarități. Mă închin cu smerenie memoriei întru chipărilor ei, Vichentie Babeș și distinșilor fii ai familiei Mocioni. Mă închin memoriei marelui luptător din Banat, ridic paharul în bunăstarea și pros-

peritatea frumosului și puternicului Bănat și-i doresc să prăznuiască cu întreaga națiune română desăvârșitul triumf al ideilor generoase, pentru cari am suferit și am sângerat”.

La clubul organizației național-țărănești

La orele 4 p. m. d. Iuliu Maniu a mers la clubul partidului național țărănesc din piața Unirii (deci nu la noul club înființat de d. Polăreș), unde a fost primit cu deose-

Declarații pentru presă

— D. Iuliu Maniu despre rostul venirii sale la Timișoara. — Chestiunea funcționarilor maghari cari nu și-au însușit încă limba statului. — Cât mai stă guvernul? — Convențiile noastre cu Jugoslavia. — Skoda... —

La orele 5 p. m. d. Iuliu Maniu a primit la hotel „Pension Central” pe reprezentanții presei.

— Fac un contract cu dumneavoastră, a spus cu o nuanță de glumă în glas fostul președinte de consiliu: dv. mă întrebați ce voiți, iar eu vă răspund la cecece vă pot răspunde...

Intrebat de ziaristi dacă sunt adevărate scopurile pe cari le-au atribuit ziarile venirii d-sale la Timișoara, d. Iuliu Maniu a răspuns:

— Venirea mea aici a avut o singură țintă: serbările pentru comemorarea și inaugurarea bustului lui Vichentie Babeș. Aceasta firește n'a putut să împiedece și exprimarea recunoștinței pentru accia cari au muncit pentru frumosul bust al lui Vichentie Babeș. Nu am nici o calitate oficială în conducerea partidului național-țărănesc, al cărui devotat membru sunt, prin urmare călătoria mea n'a putut avea nici o misiune specială. De mult n'am văzut atâția intelectuali la un loc. Felicit pe bănățeni, cari au fost totdeauna fruntea...

Intrebat de d. Rodion Markovits dela „Temesvári Hírlap” ce părere are asupra deselor examene de limba română ale funcționarilor minoritari, — examene care în cercurile minoritare sunt considerate ca vexațiuni, — d. Iuliu Maniu a răspuns astfel:

— Pentru o bună admini-

strare în stat, trebuie să se asigure stabilitatea funcționarilor în funcțiunile lor pentru a putea lucra liniștit și trebuie trai potrivit, printr'o salarizare corespunzătoare. Orice atingere a acestor considerațiuni, o găsec dăunătoare pentru stat și nedreaptă pentru funcționari. În ce privește această regulă, ea e valabilă pentru toți funcționarii, de orice origină. În ce privește în special pe funcționarii minoritari, trebuie să recunoască oricine că nu este admisibil ca după 16 ani dela Unire să existe funcționari cari nu posedă limba statului. În privința aceasta pot să afirm că statul român, a fost mai tolerant ca oricare altul, dovadă că recunoașterea limbii române din partea unor funcționari continuă a fi o problemă de stat, cecece nu este cazul la nici un stat succesoral, unde îndată după dezmembrarea monarhiei austro-ungare, funcționarii neștiutori ai limbii statelor respective au fost concediați. Când am fost președinte al Consiliului dirigent am dat un termen în mod foarte larg de cinci ani pentru însușirea limbii române și acest termen s'a prelungit mereu. Alături de stabilirea acestui lucru și deodată cu constatarea că și astăzi sunt funcționari minoritari cari nu cunosc limba statului, mai

trebuie stabilit și un alt principiu: anume că constatarea cunoașterii limbii române trebuie să se întâmple în mod obiectiv, binevoitor și lipsit de orice vexațiune sau intenție lăaturalnică.

Intrebat dacă crede că mai rămâne mult actualul guvern, d. Iuliu Maniu a răspuns numai atât: — Eu nu i-ași mai da nici două ceasuri de trai!... Despre convențiile noastre cu Jugoslavia și despre soarta românilor din Bănatul jugoslav, d. Iuliu Maniu a spus următoarele: — Este dureros nu numai pentru bănățeni ci pentru întreg poporul românesc faptul că convențiunile principale încheiate de d. Titulescu cu statul jugoslav, începute pe vremea când eram eu președinte de consiliu, practic nu sunt puse în aplicare și că tratativele privitoare la unele chestiuni încă nu s'au terminat. Dat fiind tratamentul absolut drept de care se bucură locuitorii sârbi cetățeni ai țării noastre și prietenia noastră intimă și inalterabilă cu statul jugoslav, ar fi just și de dorit ca aceste convențiuni să fie cât se poate de tute încheiate și puse practic în aplicare. Guvernul țării noastre trebuie să-și dea silința în speranța că va face să se termine această chestiune, care prin durată e prea lungă e de natură să ne atingă dureros.

Ultima întrebare a ziaristilor a fost în legătură cu afacerea Skoda și cu raportul d-lui Bentoiu. D. Iuliu Maniu s'a exprimat în aceste chestiuni astfel:

— Așa numita chestiune Skoda, care este o operă de răzbunare și urmarea unor alte interese decât cari ar trebui să fie mobilul acțiunilor de stat, nu este pentru noi un prilej de apărare, ci este o ocazie binevenită pentru a ne prezenta acuza noastră întemeiată contra acelor cari au neglijat marile interese ale înarmării oștirii și cari au împiedecat realizarea comenzilor făcute de guvernul prezidat de mine în Cehoslovacia și Franța. Raportul d-lui Bentoiu este o provocare la care se va răspunde demn și categoric.

Comentând demersul pe care Jugoslavia îl face pe lângă Societatea Națiunilor în vederea stabilirii responsabilităților în atentatul dela Marsilia, ziarul „Politika” scrie în articolul său de fond de azi următoarele: „Faptele stabilite până în prezent au determinat Jugoslavia să aducă la lumina zilei îngrozitorul complot pus la cale în Ungaria, împotriva securității țării sale. Guvernul jugoslav va aduce probe că autoritățile ungare au fost complici în crima dela Marsilia, care a costat viața Regelui Alexandru și a ministrului de externe francez Barthou. „In cursul ultimilor patru ani, continuă ziarul, autoritățile ungare au adus neconte-

Atentatul dela Marsilia în discuția Genevii

nit grave atingeri principiilor dreptului internațional. Avertismentele pe care le a dat, în această privință, guvernul jugoslav, au fost date nu numai în interesul securității Jugoslaviei, ci și în interesul securității internaționale. Jugoslavia a cerut, pentru toate aceste motive, ca guvernul ungar să împrăștie aceste bande internaționale, aceste organizațiuni teroriste depe teritoriul Ungariei și să înceteze de a mai acorda sprijinul moral și material tuturor celor care vizau securitatea și integritatea Jugoslaviei.

Ziarul continuă spunând că declarațiunile făcute de către complicități atentatorilor dela Marsilia precum și alte revelațiuni confirmă că scopul ur-

mărit de teroriști și de protectorii lor era acela de a-l esamina pe Regele Alexandru. Astfel stând lucrurile, „Politika” constată că Ungaria a adus grave atingeri atât principiilor de drept internațional, cât și stipulațiunilor celor mai importante ale pactului Societății Națiunilor.

„Poporul jugoslav, încheie ziarul, atins în cecece avea mai scump: Regele său, mult iubit, este profund convins că Societatea Națiunilor, împreună cu concursul tuturor factorilor morali din întreaga lume va lua măsurile necesare ca Jugoslaviei să i se acorde satisfacția cuvenită și ca instigatorii crimei să fie siliți să ia asupra lor răspunderile atentatului”.

Criza și poporul maghiar

Luni seara, publicistul emigrant dr. Fényes a ținut în fața unui numeros public o conferință la Cluj, în legătură cu stările actuale din Ungaria.

O reproducem din „Patria” pentru lucrurile — de altfel vechi — pe cari le conține.

Dupăce conferențiarul face o succintă introducere, în care arată originea crizei economice, care bântuie azi omenirea, se reîntoarce la așa zisa criză maghiară. Cu un lux de argumente, d-ș-a arată, că nenorocirea materială în care se zbate poporul maghiar, nu se datorește nici războiului, nici reparațiilor și nici așa zisei desmembrări. Dacă criza maghiară ar fi o urmare a aplicării tratatului de pace, atunci ar însemna că în așa zisele state succesoriale acest fenomen să nu se observe. Ori cu toții vedem că boala aceasta a cuprins întreaga lume și face victime și în Statele Unite, cari n'au avut decât de câștigat de pe urma războiului. Argumentul acesta nu poate fi adus în favorul revizuirii pentru că înainte de toate trebuie să se știe un lucru: criza maghiară nici măcar nu are legătură cu criza mondială.

Mizeria de nedescris în care trăiesc 3 milioane de maghiari

Criza din Ungaria de azi se datorește clasei nobilimii care stăpânește milioane de hectare și lasă flămânzi peste trei milioane de maghiari.

Pentru a-și demonstra afirmațiile, conferențiarul dă citire unor articole ce au apărut în „Magyar Szemle”, revista magnaților din Budapesta, în cari un mare publicist maghiar se ocupă cu situația materială a poporului maghiar. Din acestea ne-a fost dat să aflăm, că muncitorul maghiar a ajuns în luna Octombrie 1933 să se hrănească din cartofii primiți de milă și cu buruieni adunate din șanțuri. Pâinea este un aliment foarte rar, iar mamele au ajuns ca după două luni să nu-și mai poată alăpta copiii, cari astfel sunt nevoiți să se hrănească cu porumb fiert, prăpădindu-se mai bine de jumătate din cauza pelagrei, rachitismului etc. Jumătate din cei mai veritabili maghiari se prăpădesc în felul acesta în fiecare an.

Dacă starea materială este așa, apoi nici cea igienico-sanitară nu se prezintă mai bine. În Alfold țărani nu au decât o cămașă, iar hainele de pat nu prea se pomenesc prin casele lor, pentru că le-au vândut, fie pe mâncare, fie că le-au fost duse de receptorul care nu cruță. De curățenie nici nu mai putem vorbi. În casele lor dorm câte 2—3 familii la un loc, iar promiscuitatea este indiscripțibilă. Este îngrozitoare icoana unei școli țărănești. Nu vezi un copil îmbrăcat ca lumea, ci numai fantome îmbrăcate cu haine luate de la părinți, cari pentru a-și putea trimite odraslele la școală, sunt nevoiți să rămână dezbrăcați acasă.

Asistența medicală deasemenea lipsește, iar de asistență socială nici nu poate fi vorba. Nefericiții de muncitori maghiari, umblă sute de km. după muncă și nu găsesc. Prețul muncii lor

este de batjocură (90 fileri) = 20 lei) și chiar așa nu pot munci.

Din statistica alăturată articolelor se pot vedea cum din 96 familii abia 14 aveau o vacă, 5 porc, iar 28 n'aveau nici măcar o găină.

Această mizerie este îndurată azi de 3 milioane de maghiari și este cauzată de 2000 familii nobile, ce stăpânesc 52 la sută din pământul Ungariei.

Ungaria de azi are 16 milioane jugăre pământ agricol, iar din acesta 7 milioane 200.000 jugăre aparțin latifundiilor. Abia 152.000 familii au sub 10 jugere, restul de 431.000 familii nu au absolut nimic, adică aproape 3 milioane de maghiari, cari mor literalmente de foame.

— Ce s'ar întâmpla oare dacă formidabila avere a celor 2000 de familii s'ar exproprii? — își pune conferențiarul întrebarea. Ungaria ar deveni cea mai fericită țară și ar trăi în bună stare și cetățenii ei.

Pentru aceasta însă trebuie să se ia dela nobili și acest lucru în Ungaria de azi, nu este cu putință. Acolo totul este așa făcut încât țărânișă să fie cât mai apăsată, cât mai mult lăsată în întuneric pentru a putea fi cât mai bine exploatată.

Referindu-se apoi la protestele minoritarilor din România d. Fényes arată că oficialitatea maghiară dela

noi este aservită intereselor nobilimii din Ungaria. Aici se face caz, se întocmesc memorii dacă se întâmplă ca un inspector român să se pretindă și o leacă de istorie românească. Corifeii maghiarimii nu găsesc motive de protest atunci când milioanele de frați zac în neagră mizerie, iar copiii acestora nu pot frecventa școala pentru că n'au ce lua pe ei!

Mizeria descrisă, este rezultatul latifundiilor uriașe ale căror stăpâni agită revizuirea erijându-se în reprezentanții poporului maghiar. Adevăratul popor maghiar, nu vrea revizuirea! El cere o lume bună, pământ și drepturi.

Prea este tulburată de acești nobili cari organizează academiile ucigase dela Janka Puzszi și agită mereu revizuirea. Aceștia n'au dreptul de a reprezenta maghiarimea!

Nu dezarmare, ci exproprierea latifundiilor, iată ce-i trebuie Ungariei și atunci nu-i va trebui nimănui revizuire, ci va domni pretutindena mulțumirea și liniștea. Atunci totul se stinge ca prin farmec.

Dacă se face exproprierea, se salvează Europa Centrală și Pacea! — a încheiat în aplauzele entuziaste ale asistenței d. Fényes interesanta-i conferință.

Ce zice presa maghiară ardeleană?

Simplificarea aparatului de Stat

— Norme de Interpretare. —

Marti seara s'a întrunit la prezidenția consiliului o comisiune interministerială formată din d-nii Valeriu Pop, ministru de Stat și Mitică Constantinescu, subsecretar de Stat la ministerul de finanțe.

Această comisiune a luat în discuție două din decretele-legi pentru simplificarea aparatului de stat: decretul pentru revizuirea funcționarilor publici socotiți ilegal numiți și decretul cumulului. Rostul cercetării acestor decrete a fost de a se clarifica unele dispoziții, ale căror texte puteau da naștere la interpretări deosebite.

Comisiunea a alcătuit un jurnal al consiliului de miniștrii prin care se stabilesc interpretările pe care le dă guvernul acelor dispozițiuni.

Situația avocaților

În ce privește decretul de revizuirea funcționarilor publici, comisiunea s'a ocupat de situația inginerilor și avocaților. S'a stabilit să se aplice avocaților care au fost numiți în diferite funcțiuni publice, după promulgarea legii de organizare a Corpului de avocați, dispozițiunile aceleiași legi.

Avocaților care au fost numiți în diferite funcțiuni publice, anterior legii de organizare a avocaților, li se vor aplica dispozițiunile statutului funcționarilor publici.

Situația inginerilor

În ce privește pe ingineri, comisiunea a stabilit două categorii: unei categorii i se va aplica dispozițiunile prevăzute în legea Corpului teh-

nic al inginerilor. (Intră în această categorie inginerii cari au fost numiți în funcțiuni cu caracter tehnic), iar altei categorii de ingineri i se va aplica statutul funcționarilor publici.

Intră în această categorie inginerii cari au fost numiți în funcțiuni administrative.

Cumulul

Comisiunea s'a ocupat apoi de decretul lege privitor la cumul. Comisiunea a stabilit o serie de interpretări pentru toate aceste dispozițiuni care nu erau destul de clare.

Jurnalul consiliului de miniștrii prin care se stabilesc aceste interpretări privitoare la cele două decrete-legi, al revizuirii funcționarilor publici și al cumulului, vor fi supuse spre ratificare consiliului de miniștrii care se întrunește astăzi.

După ce Jurnalul consiliului de miniștrii, de interpretarea decretului de simplificare, va fi promulgat în „Monitorul Oficial” el va servi de normă ministerelor unde se aplică decretele pentru simplificarea aparatului de stat.

D. ministru Valeriu Pop, fiind delegat de primul ministru, va conduce toate operațiunile pentru simplificarea aparatului de Stat.

ABONAMENTE :

Lei 500 pe an, 275 pe 6 luni, 150 pe 3 luni.
Pentru bănci, cafenele, industrii, toate instituțiile particulare și administrațiile publice: lei 1500 anual

Cuvântarea d-lui prof. I. Nistor în numele Academiei Române

D. ministru Nistor, spune:

Bustul care s'a desvoltat astăzi în prezența noastră întru-chipează pe unul dintre cei mai mari filii ai Banatului timișan, care decenii întregi a stat în fruntea voinicilor luptători români pentru neam, țară și lege. El este reprezentantul tipic al unei generațiuni care în condițiuni incomparabil mai grele ca cele de astăzi a înțeles să și îndeplinească datoria sa de bun român.

Cultura sa îngrijită și pregătirea sa profesională l-a predestinat pentru marele rol politic pe care era chemat să-l îndeplinească. Faima numelui său pătrunsese departe peste hotarele Banatului.

La Viena imperială el se înfățișa alături de reprezentanții românilor din Transilvania și Bucovina pentru a cere împăratului recunoașterea dreptului la viață națională a neamului său. La București, unde după Unirea cea mică, se concentraseră toate luminile și energiile românești, numele său pătrunsese foarte curând și de aceea la 1866 când marele Rege Carol I, pusese temelii Academiei române cu supremul areopag al gândirii și simțirii românești de pretutindeni, numele lui Vicențiu Babeș figurează ca reprezentant intelectual al Banatului în Decretul de constituire al savantului corp academic. Timp de aproape patru decenii, Vicențiu Babeș a desvoltat în incinta Academiei române, o rodnică activitate, care se resfrânge nu numai asupra Banatului, ci asupra românismului întreg, unit și solidar în domeniul gândirii și al simțirii, și gata la orice jertfă pentru înfăptuirea unirii politice.

Vicențiu Babeș a fost un cercetător istoric cu mare râvnă și cu multă dragoste și pricepere pentru trecutul românesc. În biblioteca Academiei române, el avea norocul să descopere un manuscris inedit din 1764 al cărui autor fusese presbiterul calvin Petru Bod. Manuscrisul acesta, Vicențiu Babeș l-a transcris și l-a publicat în douăzeci și cinci de exemplare pe care le-a trimis prietenilor săi celor mai distinși. Un asemenea exemplar trimite și Mitropolitului Bucovinei, Silvestru Morariu Andreievici, însoțindu-l cu o scrisoare, din care reținem următoarele pasagii:

Vicențiu Babeș a fost un cercetător istoric cu mare râvnă și cu multă dragoste și pricepere pentru trecutul românesc.

În biblioteca Academiei române, el avea norocul să descopere un manuscris inedit din 1764 al cărui autor fusese presbiterul calvin Petru Bod. Manuscrisul acesta, Vicențiu Babeș l-a transcris și l-a publicat în douăzeci și cinci de exemplare pe care le-a trimis prietenilor săi celor mai distinși.

Un asemenea exemplar trimite și Mitropolitului Bucovinei, Silvestru Morariu Andreievici, însoțindu-l cu o scrisoare, din care reținem următoarele pasagii:

Nemulțumirea organizațiilor militare hitleriste

Ziarele engleze semnalează, în corespondențe trimise din Berlin, nemulțumirile cari încep a se manifesta în organizațiile militare național-socialiste.

Astfel, „Daily Express” scrie că nemulțumirea împotriva d-lor Goering și Goebels devine din ce în ce mai pronunțată. Încă nu s'au uitat, — continuă ziarul — masacrele din Iunie, cu prilejul revoltei lui Roehm, și nici uciderea generalului Schleicher, de care organizațiile militare fac răspunzător pe d. Goering.

„Daily Express” adaugă că la o întrunire național-socialistă, care a avut loc în apropiere de Berlin, d. Goebels, ministrul Propagandei, a fost

Iată ce scria Vicențiu Babeș:

Budapest 1/13 Faur 1881. Înaltprezentele părinte Metropolit. Venerate vechiu amice. Cartea-manuscrisă ce-mi permiț a-ți închina aci, am scris-o la lumină pentru a da o satisfacțiune acelor ce iubesc și ei poporul român și ortodoxia noastră națională și se interesează cu tot dinadinsul de vicisitudinile prin cari am străbătut până în prezente.

Descoperirea acestui op. nr. 125 ani a fost ținut dinaintea ochilor noștri nedându-ne să al cunoască nici măcar după nume, atât de mult mi-a asaltat bucuria, încât decât considerațiuni de politică nu meopreau, o buciuumam în toată lumea, ea pe o nouă eclatantă mărturie despre vitalitatea și valoarea poporului român, dovedit chiar cu doue sute de ani mai înainte, prin luptă grea și lungă în contra-unei împărății și unei Bisăriei omnipotente în scopul de a-și păstra legea străbună. Istoria abia mai are cas de asemenea luptă a unui popor, părăsit de aristocrația sa, părăsit și resp. trădat de Clerul seu superior.

Eu nu condamn nici aristocrația, nici clerul mai înalt dinaintea de secolii. Astfel era priceperea și morala p'atunci, dar constat faptul și-mi saltă înima de bucurie, că înstimate chiar sufletul poporului a fost mai sănătos și ni-a salvat. Biserica și națiunea. Astăzi fiii mai luminați ai poporului conduc lupta poporului și — bun e D. dieu — învingerea și isbânda nu vor lipsi, firesc numai prin sacrificii, greu martiriu, ca și la trecut.

Marele patriot roagă pe Mitropolit să dea o citire critică asupra cărții sale.

Din cuprinsul scrisorii se desprinde — spune d. Nistor — mai întâi de toate spiritul larg al lui Vicențiu Babeș, care în concepția sa națională cuprindea neamul întreg, dela Niștru și până la Tisa și cari a învrednicit și dulcea Bucovina cu un exemplar al operii sale. Deaceea nu este mirabil dacă astăzi când se desvelește bustul său, învesnicit în bronza Românil din patru unghieri au venit să se închine memoriei sale.

În numele Academiei Române, am onoare să aduc o magiul de respect și recunoștință pentru memoria celui ce a fost Vicențiu Babeș.

D. Ion Mihalache se răzvrătește

Se spune că dacă politica de răzburare continuă împotriva partidului, d. Mihalache este hotărât să demisioneze pentru a trece în exil.

Interesându-ne, ni s'a comunicat că știrea nu corespunde de realitate.

D. Ion Mihalache se răzvrătește

Se spune că dacă politica de răzburare continuă împotriva partidului, d. Mihalache este hotărât să demisioneze pentru a trece în exil. Interesându-ne, ni s'a comunicat că știrea nu corespunde de realitate.